

JOEL

1

2

3

KAPITOLA 1

Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Joelovi synu Petuelovu:

² Slyšte to starší, a pozorujte všickni obyvatelé této země, stalo-li se to za dnů vašich, aneb za dnů otců vašich?

³ Vypravujte o tom synům svým, a synové vaši synům svým, synové pak jejich rodině potomní.

⁴ Co pozůstalo po housenkách, snědly kobylky, a co pozůstalo po kobylkách, snědli brouci, co pak pozůstalo po broucích, dojedli chroustové.

⁵ Prociťte opilci, a plačte a kvělte všickni, kteříž pijíte víno, proto že odtržen jest mest od úst vašich.

⁶ Nebo přitáhl do země mé národ silný a nesčíslný, jehož zubové zubové lva, a střenovní zubové jeho lvoví.

⁷ Přivedl vinné kmeny mé v pustinu, a fíkoví mé na zkázu; docela obnažil je a zporážel, zbělely ratolesti jejich.

⁸ Kvěl jako mladice přepásaná žíní pro muže mladosti své.

⁹ Odjata jest suchá i mokrá oběť z domu Hospodinova, kvílí kněží, služebníci Hospodinovi.

¹⁰ Zpustlo pole, kvílí země, proto že pohubeno obilé, vyschl mest, olej zhynul.

¹¹ Stydí se oráči, kvílí vinaři z příčiny pšenice a ječmene; nebo zahynula žeň polní.

¹² Vinný kmen usechl, a fík usvadl, strom zrnatých jablek, též i palma i jabloň, všecko dříví polní poschlo, a že odňato potěšení od synů lidských.

¹³ Přepašte se a kvělte, ó kněží, úpějte přísluhující oltáři, vejděte a léhejte i v noci v žíních, služebníci Boha mého. Nebo nevnáší se do domu Boha vašeho suché ani mokré oběti.

¹⁴ Uložte půst, svolajte shromáždění, shromažďte starší i všechny obyvatele země do domu Hospodina Boha vašeho, a volejte k Hospodinu:

¹⁵ Ach, nastojte na tento den; nebo blízký jest den Hospodinův, a jako poplénění od Všemohoucího přichází.

¹⁶ Ano před očima našima pokrm odjat jest, z domu Boha našeho veselí a plésání.

¹⁷ Vyhynulo símě pod hrudami svými, zpustly stodoly, zbořeny jsou obilnice; nebo vyschlo obilé.

¹⁸ Aj, jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotů, proto že nemají žádné pastvy, ano i stáda bravů hynou.

¹⁹ K toběť, ó Hospodine, volám; nebo oheň sežral pastviska pouště; a plamen popálil

všecka dříví polní.

²⁰ Také i zvěř polní všecka lká k tobě, proto že vyschli potokové vod, a oheň sežral pastviska na poušti.

KAPITOLA 2

Trubte trubou na Sionu, a křičte na hoře svaté mé, necht' se třesou všickni obyvatelé této země, nebo přichází den Hospodinův, nebo blízký jest,

² Den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, jako záře jitřní rozprostřená po horách: Lid mnohý a silný, jemuž rovného nebylo od věků, aniž po něm kdy bude až do let národů i pronárodů.

³ Před tváří jeho oheň zžíratí bude, a za ním plamen plápolati; před ním země tato jako zahrada Eden, ale po něm bude poušť přehrozná, a aniž bude, což by ušlo před ním.

⁴ Způsob jeho bude jako způsob koní, a jako jízdní, tak poběhnou.

⁵ Jako s hřmotem vozů po vrších hor skákati budou, jako hluk plamene ohně zžírajícího strniště, jako lid silný zšíkovaný k bitvě.

⁶ Tváří jeho děsiti se budou lidé, všechny tváře zčernají jako hrnec.

⁷ Jako rekové poběhnou, jako muži váleční vstoupí na zed, a jeden každý cestou svou půjde, aniž se uchýlí z stezek svých.

⁸ Jeden druhého nebude tlačiti, každý silnicí svou půjde, a byť i na meč upadli, nebudou ranění.

⁹ Po městě těkati budou, po zdech běhati, na domy vstupovati, a okny polezou jako zloděj.

¹⁰ Před tváří jeho třásti se bude země, pohnou se nebesa, slunce i měsíc se zatmí, a hvězdy potratí blesk svůj.

¹¹ Hospodin pak sám vydá hlas svůj před vojskem svým, proto že velmi veliký bude tábor jeho, proto že silný ten, kdož vykoná slovo jeho. (Nebo veliký bude den Hospodinův a hrozný náramně), i kdož jej bude moci snést?

¹² A protože ještě nyní dí Hospodin: Obrátte se ke mně samému celým srdcem svým, a to s postem a s pláčem i s kvílením.

¹³ A roztrhněte srdce vaše, a ne roucha vaše, a navraťte se k Hospodinu Bohu vašemu; neboť jest on milostivý a lítostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituje zlého.

¹⁴ Kdo ví, neobráti-li se a nebude-li želeť, a nezůstavi-li po něm požehnání, oběti suché a mokré Hospodinu Bohu vašemu.

¹⁵ Trubte trubou na Sionu, uložte půst, svolajte shromáždění.

¹⁶ Shromažďte lid, posvěťte shromáždění, shromažďte starce, shromažďte maličké i ty, jenž prsí požívají; necht' vyjde ženich z pokojíka svého a nevěsta z schrany své.

¹⁷ Kněží, služebníci Hospodinovi, ať plačí mezi síncí a oltářem, a řeknou: Odpust', ó Hospodine, lidu svému, a nevydávej dědictví svého v pohanění, tak aby nad nimi panovati měli pohané. Proč mají říkati mezi národy: Kde jest Bůh jejich?

¹⁸ I bude horlivou milostí zažžen Hospodin k zemi své, a slituje se nad lidem svým.

¹⁹ A ohlásí se Hospodin, a řekne lidu svému: Aj, já pošli vám obilé, mest a olej, i budete jím nasyceni, aniž vás vydám více v pohanění mezi pohany.

²⁰ Nebo půlnoční vojsko vzdálím od vás, a zaženu je do země vyprahlé a pusté, přední houf jeho k moři východnímu, konec pak jeho k moři nejdalšímu; i vzejde z něho smrad a

puch, jakžkoli sobě mocně počíná.

21 Neboj se země, pléšej a vesel se; neboť mocně dělati bude Hospodin dílo své.

22 Nebojtež se zvířátka polí mých; neboť se zotaví pastviska na poušti, a stromoví přinesou ovoce své, fík i vinný kmen vydají moc svou.

23 I vy, synové Sionští, plésejte a veselte se v Hospodinu Bohu vašem; nebo vám dá déšť příhodný, a sešle vám déšť hojný, podzimní i jarní, v čas.

24 I budou naplněny stodoly obilím, a oplývati budou přesové mstem a olejem.

25 A tak nahradím vám léta, kteráž sežraly kobylinky, brouci, chroustové a housenky, vojsko mé veliké, kteréž jsem posílal na vás.

26 Budete zajisté míti co jísti, a nasyceni jsouce, chváliti budete jméno Hospodina Boha svého, kterýž učinil s vámi divné věci, aniž zahanben bude lid můj na věky.

27 A poznáte, že já jsem u prostřed Izraele, a že já Hospodin jsem Bohem vaším, a že není žádného jiného; neboť nebude zahanben lid můj na věky.

28 I stane se potom, že vyleji Ducha svého na všeliké tělo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mívati budou, mládenci vaši vidění vídati budou.

29 Nýbrž i na služebníky a na služebnice v těch dnech vyleji Ducha svého,

30 A ukáží zázraky na nebi i na zemi, krev a oheň a sloupy dymové.

31 Slunce obrátí se v tmou a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný,

32 A však stane se, že kdož by koli vzýval jméno Hospodinovo, vysvobozen bude; nebo na hoře Sion a v Jeruzalémě bude vysvobození, jakož pověděl Hospodin, totiž v ostatcích, kterýchž povolá Hospodin.

KAPITOLA 3

Nebo aj, v těch dnech a v ten čas, když zase přivedu zajatý lid Judský a Jeruzalémský,

2 Shromáždím také všechny národy, a svedu je do údolí Jozafat, abych se tam soudil s nimi o lid svůj a dědictví své, Izraele, jež rozptýlili mezi pohany a zemi mou rozdělili.

3 Také o lid můj metali los, a dávali mládence za nevěstku, mladice pak prodávali za víno, aby pili.

4 Anobrž, co vy máte proti mně, ó Tyrští a Sidonští, i všechny končiny Filistinské? Zdaliž se mi odplacujete? Jestliže mi se odplacujete, snadněť a vnáhleť i já obrátím odplatu vaši na hlavu vaši,

5 Kteříž stříbro mé i zlato mé berete, a klénoty mé výborné vnášíte do chrámů svých,

6 A syny Judské i syny Jeruzalémské prodáváte synům Javanovým, aby je pryč zavodili od pomezí jejich.

7 Aj, já vzbudím je z toho místa, kamž jste je prodali, a obrátím odplatu vaši na hlavu vaši.

8 Prodám zajisté syny i dcery vaše v moc synů Judských, i prodají je Sabejským, do národu dalekého; neboť jest Hospodin mluvil.

9 Provolejte to mezi národy, vyhlaste boj, probudte reků, necht' přitáhnou, a dadí se najíti všickni muži váleční.

10 Skujte motyky své v meče, a srpy své v oštěpy; ten, kterýž jest mdlý, necht' řekne: Udatný jsem.

11 Shromažďte se a přitáhněte všickni národové okolní, a shlukněte se; způsobí to, ať tam sstoupí, ó Hospodine, rekové tvoji.

12 Probudíť se a přitáhnou národové ti do údolí Jozafat; nebo tam se posadím, abych soudil všechny ty národy okolní.

- 13** Přičiňte srp, nebo uzralo obilé; podťte, sstupte, nebo plný jest pres, oplývají kádě; mnohá zajisté jest zlost jejich.
- 14** Ale více hromad, hromad v údolí posekání; nebo blízký jest den Hospodinův, v údolí posekání.
- 15** Slunce a měsíc zatmí se, a hvězdy potratí blesk svůj.
- 16** A Hospodin řvátí bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, tak že se třásti budou nebesa i země; nebo Hospodin jest útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských.
- 17** I zvíte, že já Hospodin jsem Bohem vaším, kterýž bydlím na Sionu, hoře svatosti své, a tak Jeruzalém bude svatý, a cizí nepůjdou přes něj více.
- 18** I stane se v ten čas, že hory dštítí budou mstem, a pahrbkové oplývati mlékem, a všickni potokové Judští budou plní vody, a studnice z domu Hospodinova vyjde, kteráž zapojí údolá Setim.
- 19** Egypt na zpuštění přijde, a země Idumejská hrozně zpuštěna bude pro násilí synům Judským činěné; nebo vylévali krev nevinnou v zemi jejich.
- 20** Juda pak na věky trvati bude, a Jeruzalém od národu do pronárodu.
- 21** A očistím ty, jejichž jsem krve neočistil; nebo Hospodin přebývá na Sionu.

For other languages please go to **www.wordproject.org**